

на и на широчина? Дали пиленето има повече мозъкъ, повече умъ, отколкото почтенното магаре, този философъ не само между животнитѣ, но и между човѣцитѣ? Или пъкъ гължбътъ е по-непороченъ и по-достоенъ въ нѣщо отъ скопения волъ, туй подобие на нашия търпеливъ народъ? Но иди и речи такава дума на нашитѣ, на примѣръ (ние все съ примѣри ще говоримъ) литератори, поети, вѣсникари, чорбаджии, учители и прочии раби божии, та вижъ какво ще ти се струпа на главата отъ всичкитѣ тѣзи труженици въ полето на глупостта. Музикословеснѣйшиятъ господинъ Пишурка за честта на музитѣ и на неговата „госпожица правда“ и „мадамъ кудкудячка“, ще те повика на дуелъ, или поетически да кажа, на полето на честта. Мудроглупѣйшитѣ и изряднѣйшитѣ послѣдователи на нашия Сумароковъ (нека се не сърди г-нъ Войниковъ, че му дадохме това име. Сумароковъ е малко по-доленъ поетъ отъ великия Тредяковски) — почтеннитѣ господа Пърличевъ, Сапуновъ, Пискюллиевъ, Оджаконъ, Станчовъ, Финговъ, Деревеевъ (у-ху!), щурцитѣ на Блъсковото училище за мишкитѣ и всички нищи духомъ и богати глупостию — всички ще те потеглятъ, щещъ-нещещъ, на сждъ прѣдъ парнаскитѣ богове, дѣто, разбира се, прѣдседателствува философътъ съ дългитѣ уши; а други, за които истината не е тѣй тежка и горчива, сир. — онѣзъ табанъ суратларж, на които и въ очитѣ да плюешъ, ще казватъ, че е божа росица — каквито сж благороднитѣ, напр. х. Иванчо Панчовичъ-ефенди, Христо Арнаудовъ-ефенди, Никола Геневичъ-ефенди, сладкото перо Михайловски, учителската фабрика Груевъ, синътъ на Мита Патката Павловъ, сиамскитѣ братя Балабановъ и Овчовъ, Букурешката Добродѣтелна дружина за обиране на умрѣлитѣ и все и вся дебелокожа порадица чорбаджийска — всички ще кажатъ: „оставете този чапкжникъ; човѣкъ безъ работа, заловилъ се да ни гложде царвудитѣ и